

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 20. oktober 2017

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger

(ESRB/2017/4)

(2017/C 431/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16-18,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 3, litra e), og artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2⁽³⁾, bør sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, i videst muligt omfang bliver modsvarret i de andre medlemsstater.
- (2) De relevante myndigheder i medlemsstaterne kan undtage en individuel udbyder af finansielle tjenester, der har ikke-væsentlige eksponeringer, fra anvendelsen af gensidige foranstaltninger (de minimis-princippet).
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis gældende regler for frivillig gensidighed giver ikke vejledning om hvilken tærskel, der skal anvendes af de relevante myndigheder til at fastlægge eksponeringernes væsentlighed. I de tilfælde, hvor en relevant myndighed undtager en individuel udbyder af finansielle tjenester med ikke-væsentlige eksponeringer, kan den relevante myndighed vedtage den tærskel, den finder passende, hvilket skaber potentielle afvigelser i forbindelse med anvendelsen af de minimis-princippet.
- (4) For at undgå sådanne potentielle afvigelser bør den relevante aktiverende myndighed foreslå en maksimal væsentlighedstærskel på niveauet for udbydere af finansielle tjenester, når der anmodes om gensidighed. ESRB's permanente vurderingsteam, som omhandlet i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2015/4⁽⁴⁾, kan anbefale en anden tærskel, hvis det findes nødvendigt.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽³⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2015/4 af 16. december 2015 om en koordineringsramme for relevante myndigheders underretning om nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger, ESRB's afgivelse af udtalelser og udstedelse af henstillinger og om ophævelse af afgørelse ESRB/2014/2 (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 28).

(5) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Ændringer

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling B, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis gensidighed fra de andre medlemsstater anses for at være nødvendigt for at sikre de relevante foranstaltningers effektive funktion, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB sammen med underretningen om foranstaltningen. Anmodningen bør omfatte et forslag til en væsentlighedstærskel.«

2) I afdeling 2, afsnit 1, tilføjes følgende punkt:

»i) »væsentlighedstærskel«: en kvantitativ tærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan anses som ikke-væsentlig.«

3) Afdeling 2, afsnit 2, stk. 1, erstattes af følgende:

»1. De relevante myndigheder kan undtage individuelle udbydere af finansielle tjenesteydelser i deres jurisdiktion fra en konkret gensidig makroprudentiel politisk foranstaltning, hvis denne udbyder af finansielle tjenesteydelser har en ikke-væsentlig eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den relevante aktiverende myndighed anvender den pågældende makroprudentielle politiske foranstaltning (de minimis-princippet). De relevante myndigheder anmodes om at rapportere disse undtagelser til ECB ved anvendelse af skabelonen til underretning af gensidige foranstaltninger, der er offentliggjort på ESRB's websted.

Med henblik på anvendelsen af de minimis-princippet anbefaler ESRB en væsentlighedstærskel på grundlag af den relevante aktiverende myndighed i henhold til afdeling 1, delhenstilling B, stk. 2. Tærskelkalibreringen bør følge bedste praksis som fastsat af ESRB. Væsentlighedstærsklen er det anbefalede maksimale tærskelniveau. Modsvarende relevante myndigheder kan anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktion, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Ved anvendelsen af de minimis-princippet bør myndighederne overvåge, hvorvidt lækager og regelarbitrage opstår, og lukke reguleringsmæssige smuthuller, hvor det er nødvendigt.«

4) Afdeling 2, afsnit 4, erstattes af følgende:

»4. Ændring af henstillingen

Det Almindelige Råd beslutter, hvornår denne henstilling skal ændres. Sådanne ændringer omfatter navnlig alle yderligere eller ændrede makroprudentielle politiske foranstaltninger, som skal gøres gensidige i henhold til henstilling C og de tilhørende bilag, der indeholder specifikke oplysninger om foranstaltningerne, herunder den af ESRB angivne væsentlighedstærskel. Det Almindelige Råd kan også forlænge de tidsfrister, der er angivet i ovenstående, såfremt det er nødvendigt med lovgivningsinitiativer for at efterkomme en eller flere henstillinger. Det Almindelige Råd kan beslutte at ændre denne henstilling som følge af Europa-Kommissionens revidering af rammerne for obligatorisk anerkendelse i henhold til EU-retten eller på baggrund af erfaringer, der er gjort i forbindelse med den frivillige gensidighedsordning, der er oprettet ved denne henstilling.«

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. oktober 2017.

Francesco MAZZAFERRO

Leder af ESRB's sekretariat,

på vegne af ESRB's Almindelige Råd